

POSTANOWIENIE

Dnia 15 czerwca 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Henryk Pietrkowski (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Bogumiła Ustjanicz

SSN Hubert Wrzeszcz

w sprawie z wniosku A. z siedzibą w N.
przy uczestnictwie Fundacji w W.
o wpis w dziale III księgi wieczystej [...],
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 15 czerwca 2016 r.,
zażalenia uczestnika postępowania
na postanowienie Sądu Okręgowego w Łodzi
z dnia 4 lutego 2016 r., sygn. akt III Ca 1301/15,

**uchyla zaskarżone postanowienie i odrzuca wniosek
o zasądzenie kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w Łodzi postanowieniem z dnia 4 lutego 2016 r. odrzucił skargę kasacyjną uczestnika wniesioną od postanowienia Sądu Okręgowego w Łodzi oddalającego apelację uczestnika od wpisu w księdze wieczystej. Sąd Okręgowy stwierdził, że w skardze kasacyjnej zaskarżone postanowienie nie zostało właściwie oznaczone, bowiem nie wskazano sygnatury i daty zaskarżonego postanowienia oraz wadliwie sformułowano wniosek o uchylenie zaskarżonego postanowienia, ponieważ skarżący nie oznaczył zakresu żądanego uchylenia.

W zażaleniu na to postanowienie uczestnik postępowania zakwestionował zasadność odrzucenia skargi kasacyjnej, wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia i zasądzenie „kosztów postępowania kasacyjnego”.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 398⁴ § 1 pkt 1 k.p.c. skarga kasacyjna powinna zawierać oznaczenie orzeczenia, od którego jest wniesiona. Uczestnik wskazał, że skargę kasacyjną wnosi od „postanowienia Sądu Okręgowego oddalającego apelację uczestnika od wpisu w księdze wieczystej w Dziale III w rubryce 3.4. zakazu zbywania oraz obciążania nieruchomości”. Jednocześnie na pierwszej stronie skargi uczestnik wskazał sygnaturę akt, w której wydano zaskarżone postanowienia.

Nie można zgodzić się ze stanowiskiem Sądu Okręgowego, że tak sformułowana skarga nie zawiera oznaczenia zaskarżonego orzeczenia. W jej treści znalazło się oznaczenie sygnatury akt sprawy, w której wydano zaskarżone postanowienie, a brak powtórzenia sygnatury przy opisie zaskarżonego postanowienia nie może być utożsamiany z brakiem konstrukcyjnym skargi. Uczestnik oznaczył nadto przedmiot zaskarżonego postanowienia w sposób umożliwiający jego identyfikację. Niewskazanie daty wydania postanowienia, które było jedynym wydanym sprawie pod tą sygnaturą postanowieniem sądu drugiej instancji, w sytuacji gdy treść skargi w sposób oczywisty umożliwia identyfikację orzeczenia, od którego została wniesiona, nie może być uznane za niespełnienie wymagania konstrukcyjnego skargi w rozumieniu art. 398⁴ § 1 pkt 1 k.p.c.

Zgodnie z art. 398⁴ § 1 pkt 3 k.p.c. ze skargi kasacyjnej powinno wynikać w sposób nienasuający wątpliwości sądu jakiego rozstrzygnięcia domaga się skarżący i w jakim zakresie zaskarża orzeczenie.

W odrzuconej skardze kasacyjnej uczestnik wskazał, że postanowienie zaskarża w całości i wniósł o jego uchylenie. Uzasadniając odrzucenie skargi kasacyjnej Sąd drugiej instancji wskazał, że w orzecznictwie Sądu Najwyższego wyrażony został pogląd, zgodnie z którym niezawarcie w treści wniosku o uchylenie zaskarżonego orzeczenia zakresu żądanego uchylenia prowadzi do odrzucenia skargi kasacyjnej z powodu niespełnienia wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 1 pkt 3 k.p.c. (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 6 sierpnia 2014 r., V CSK 24/14, nie publ. oraz postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 20 listopada

2014 r., V CZ 77/14, nie publ.). Podzielając pogląd wyrażony w przywołanych orzeczeniach należy zwrócić uwagę, że precyzyjne określenie zakresu zaskarżenia jest konieczne, dlatego, że niezaskarżona część orzeczenia nie może być przedmiotem rozpoznania przez Sąd Najwyższy. W niniejszej sprawie nie występuje możliwość częściowego uchylenia zaskarżonego postanowienia, dlatego wymaganie od uczestnika oznaczenia zakresu żądanego uchylenia przez użycie sformułowania zawartego w przepisie, stanowiłoby przejaw nadmiernego formalizmu. Nieoznaczenie przez uczestnika w sposób wyraźny zakresu żądanego uchylenia, w sytuacji gdy z zakresu zaskarżenia oraz charakteru sprawy wynika w sposób oczywisty i nie wymagający interpretacji, że wniosek kasacyjny zawiera żądanie uchylenia zaskarżonego orzeczenia w całości, nie dawało podstaw do odrzucenia skargi kasacyjnej.

Wniosek o „zasądzenie kosztów postępowania kasacyjnego” jako niedopuszczalny w postępowaniu wywołanym zażaleniem na postanowienie o odrzuceniu skargi kasacyjnej, podlegał odrzuceniu. O kosztach postępowania kasacyjnego Sąd Najwyższy nie orzeka w postępowaniu zażaleniowym.

Z powyższych względów Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji (art. 398¹⁵ § 1 w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c. oraz art. 108 § 2 w zw. z art. 387 § 2, art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c.).